

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 4-2014

Fråga om preskription

Nämnden har ansett att inkomstförlust på grund av en trafikskada vanligen inte uppkommer vid ett enskilt tillfälle utan löpande i takt med att löneutbetalningar minskar eller uteblir och vidare, att den skadelidandes fordran på ersättning för inkomstförlusten på motsvarande sätt får anses uppkomma löpande. Att vissa ersättningskrav har preskriberats vid en viss tidpunkt hindrar alltså inte att den skadelidande kan ha rätt till ersättning för förluster som uppkommer efter den tidpunkten.

MK råkade ut för en trafikolycka den 11 december 1993. Hon ådrog sig då en hjärnskakning med följsymptom, förvärrade nackbesvär samt ångestneuros. Invaliditeten har bedömts till 17 procent definitivt.

Ärendet reglerades slutligt efter prövning i nämnden den 24 februari 1997. MK återkom till bolaget 2012 och gjorde gällande att hon vid flera tillfällen hade varit i kontakt med bolaget under åren 2003-2004 rörande frågan om omprövning av ersättning för inkomstförlust. Bolaget anförde att det inte fanns några noteringar om någon sådan kontakt och eftersom MK begärt omprövning först 2012 var hennes fordran preskriberad. Bolagets menade vidare att preskriptionen omfattade hela fordran, dvs. den inbegrep även inkomstförlust som uppkommit senare än tre år före den tidpunkt då omprövningen begärts.

Vid sammanträde den 18 juni 2013 yttrade nämnden bland annat följande.

”Enligt de beräkningar som redovisas i ärendet uppgick MK:s samordningsförmåner år 2003 till 88,47 procent av inkomstunderlaget som oskadad. Skillnaden mellan hennes faktiska inkomst och den inkomst hon skulle ha haft som oskadad var sålunda relativt stor vid den tidpunkten. Hon gör också gällande att hon vid flera tillfällen under åren 2003/2004 varit i kontakt med bolaget eftersom hon ansåg att den livränta hon fick alls inte kompenserade hennes förlust och att hon hade haft särskild anledning att närmare se över hur ekonomin skulle se ut framöver då hennes man skulle lägga ner sitt företag. Bolaget har inga noteringar om att några kontakter förekommit före den 4 september 2012 då hon begärde omprövning. Enligt nämndens uppfattning betyder inte avsaknaden av dokumenterade kontakter att MK inte har varit i kontakt med bolaget som hon påstår. Däremot saknas det tillräckligt stöd i utredningen för att hon begärt omprövning före den 4 september 2012. De ovan nämnda omständigheterna får anses utvisa att hon redan 2003/2004 haft tillräcklig kännedom om de faktiska förhållanden som hon lagt till grund för sin fordran.

Den skada (inkomstförlust) som preskriptionsfrågan avser föreligger alltså redan år 2003. Med utgångspunkt från att MK begärt omprövning år 2012 kan konstateras att hennes fordran inte är preskriberad enligt tioårsregeln. Däremot föreligger enligt nämndens uppfattning preskription enligt treårsregeln eftersom utredningen får anses visa att hon haft kännedom om den väsentliga förändring hon lägger till grund för sin begäran om omprövning i mer än tre år då hon framställde sitt krav på ersättning. Nämnden anser emellertid - till skillnad från bolaget - att MK:s fordran inte är preskriberad i sin helhet. I MK:s fall innebär detta följande. När hon begär om omprövning den

TRAFIKSKADENÄMNDEN

4 september 2012 har hon i mer än tre år haft kännedom om de inkomstförluster som hon gjort före den 4 september 2009. Hennes rätt till ersättning för dessa förluster är därför preskriberade. För de förluster som uppkommit därefter har preskription inte inträtt. En inkomstförlust på grund av en trafikskada uppkommer vanligen inte vid ett enstaka tillfälle utan löpande i takt med att löneutbetalningar minskar eller uteblir. Den skadelidandes fordran på ersättning för inkomstförlusten får på motsvarande sätt anses uppkomma löpande. Att vissa ersättningskrav har preskriberats hindrar inte att den skadelidande kan ha rätt till ersättning för förluster som uppkommer senare.

Nämnden finner sålunda att MK:s fordran för tiden före den 4 september 2009 är preskriberad men inte den som avser tiden därefter. Hon har alltså rätt till omprövning från den 4 september 2009.”

Skiljaktig mening: Två bolagsledamöter var skiljaktiga och anförde gällande den aktuella frågan.

ML:

”Jag delar bolagets uppfattning att hela fordran är preskriberad. Den väsentliga förändring som MK lägger till grund för sin begäran om omprövning har hon haft kännedom om i mer än tre år då hon framställer krav på ersättning. Fordran är därför preskriberad i sin helhet för förfluten tid. Då grunden är samma besvär/skada är även hennes fordran för framtiden preskriberad (se Svea Hovrätts dom den 27 december 2007 i mål nr T8812-06). Målet gällde frågan om vad som avses med skada som utgångspunkt för när den tioåriga preskriptionstiden börjar löpa. Enligt hovrätten är samtliga ersättningsanspråk som har sin grund i ett visst besvär preskriberade tio år efter att skadan har gett sig till känna. Detta gäller oavsett till vilken punkt i 5 kap 1 § skadeståndslagen som ersättningsanspråket hänför sig. Hovrättens slutsats måste kunna tillämpas även i fråga om treårsregeln och jag delar därför bolagets uppfattning att MK:s fordran är preskriberad i sin helhet. Rätten till prövning av om det uppstått pensionsförlust är däremot inte preskriberad då hon först i september 2012 fått kännedom om en väsentlig förändring.”

PS:

”Gällande frågan om preskription omfattar hela fordran, dvs. även inkomstförlust som uppkommer senare än tre år före den dag den skadade begärt omprövning är min uppfattning att så är fallet. Till stöd för min uppfattning åberopar jag Svea hovrätts dom den 21 december 2007 mål nr T 8812-06. Jag anser med hänvisning till domen att det saknas grund för uppfattningen att fordran gällande ersättning för inkomstförlust är uppdelad årsvis. Att sådan ersättning ofta presenteras i form av årskalkyler innebär inte att förlust för vart och ett av åren utgör en självständig fordran.”

Dnr 507-2013